Ion Chinezu şi Gândul său Românesc – în lumina dedicaţiilor păstrate la Biblioteca Judeţeană Mureş

MONICA AVRAM
Biblioteca Judeţeană Mureş

Intelectual de o vastă cultură europeană, cu preocupări dintre cele mai diverse, Ion Chinezu a rămas cunoscut în istoria literaturii române în egală măsură ca istoric şi critic literar, animator şi conducător de revistă, îndrumător al tinerelor talente şi coordonator al vieţii spirituale şi culturale din Transilvania interbelică. „*Reprezentant al unei specii compuse dintr-un singur exemplar*"[1], Ion Chinezu va prelua dificila sarcină de a mobiliza energiile creatoare bune ale Ardealului – fără a exclude însă celelalte provincii – şi de a da un nou sens cuvântului scris. Cu alte cuvinte, va reuşi în perioada interbelică să realizeze ceea ce Titu Maiorescu a reuşit prin ***Convorbiri literare*** la sfârşitul secolului al XIX-lea. De altfel, unul dintre cei mai apropiaţi colaboratori şi amici ai săi, care îi datorează scurta, dar strălucita carieră de nuvelist – Pavel Dan – îi adresează mentorului său cuvintele: „*Ceea ce m-a legat de dvs., a fost între altele şi faptul că, la D-ta înveţi să scrii, aşa cum învăţau alţii în apropierea lui Maiorescu*."[2]

Ion Chinezu s-a născut la Sântana de Mureş la 15 august 1894, într-o familie de ţărani. Prea fragil pentru munca fizică şi preocupat mai mult de latura spirituală a existenţei decât de cea materială, el a fost sortit încă din copilărie unei „cariere şcolare". A urmat cursurile liceului maghiar romano-catolic din Târgu-Mureş, atrăgând încă de la început atenţia profesorilor asupra sa datorită, pe de o parte, cunoştinţelor temeinice de gramatică latină şi limbă ungară, iar pe de altă parte, datorită spiritului său deschis, puterii sale de asimilare a noului şi preocupărilor intelectuale de înalt nivel. Urmează apoi Facultatea de Teologie din Blaj, însă va renunţa la cariera eclesiastică, fiind convins că nu se potriveşte caracterului său, şi se înscrie la Facultatea de Litere din Budapesta. De remarcat faptul că, în această perioadă, Chinezu îşi va completa veniturile lucrând ca preceptor de limbă şi literatură maghiară al unei familii de nobili unguri, dovadă clară a nivelului de cunoaştere a limbii şi literaturii poporului vecin. De altfel, acest fapt este subliniat şi de profesorul Csehi Gyula de la Universitatea din Cluj: „*…mi-a fost dat să mă ruşinez, comparând limbajul meu lax, de conversaţie,*

[1] V. Băncilă, ***Medalion***, în ***Tribuna***, an 13, nr. 39, 25 sept. 1969, p. 1-3.

[2] V. Fanache, ***„Gând românesc" şi epoca sa literară*** : studiu şi bibliografie, Bucureşti, Editura Enciclopedică Română, 1973, p. 136.

BDD-A19268 © 2003 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.82 (2026-11-18 09:07:45 UTC)

cu limba maghiară de o nobilă eleganţă pe care o vorbea el."[3] Îşi va termina pregătirea la Facultatea de Litere şi Filozofie din Bucureşti, ani în care are şansa de a fi elevul unor personalităţi de marcă ale culturii româneşti: Ovid Densuşianu, Vasile Pârvan, Nicolae Iorga, Simion Mehedinţi, C. Rădulescu-Motru, M. Dragomirescu, P.P. Negulescu. După licenţă – 1920 – el va reveni în locurile natale, angajat ca profesor suplinitor – din 1921 – apoi titular – 1923 – la Liceul „Al. Papiu-Ilarian" din Târgu-Mureş. Un an mai târziu, la 1 septembrie 1924 se transferă la Şcoala de conductori tehnici din Cluj, urmând totodată şi cursurile Universităţii clujene. Ca bursier-doctorand al acesteia, va studia timp de doi ani la Paris, perioadă hotărâtoare pentru pregătirea sa intelectuală.

Revenit la Cluj, el va iniţia şi lansa ***Gând românesc***, o revistă de cultură şi literatură, care va deveni cea mai importantă publicaţie de acest fel din Transilvania interbelică. Nevoit să sisteze apariţia acesteia în preajma Dictatului de la Viena, în primăvara anului 1940, Ion Chinezu se mută la Bucureşti, ca profesor, dar va fi cooptat destul de repede de către Ministerul Afacerilor Externe care îl numeşte consul la Cluj, apoi la Budapesta. În această calitate, alături de rudele şi apropiaţii săi – Septimiu Bucur, Zenovie Pâclişanu – deşi retras din activitatea literară, el va rămâne tributar culturii, reuşind să salveze numeroase obiecte de patrimoniu de la distrugere. Închis într-un lagăr din Germania în august 1944, va fi pus în situaţia de a alege între viaţa îndestulată din străinătate şi cariera universitară din ţară – ca asistent onorific al lui Goga la Istoria Culturii. Revine la Bucureşti în octombrie 1945.

Ultimii ani de viaţă se află sub semnul îndoielilor legate de direcţia pe care cultura românească evolua în condiţiile noului regin postbelic – „*Ceea ce se întâmplă în oraşe, şcoli, institute, nu e decât o continuă şi exasperantă străduinţă de a ne înjosi*."[4] – dar şi sub semnul unei teribile boli. Rămas fără posibilitatea de a se mişca, vorbi şi auzi, Ion Chinezu se stinge din viaţă la 10 decembrie 1966 şi este înmormântat la cimitirul Belu catolic din Bucureşti.

Cu siguranţă, perioada cea mai prolifică din punct de vedere intelectual, a fost cea în care a condus revista ***Gând românesc*** – mai 1933 - aprilie 1940. Fondată din nevoia împrospătării literare, revista este structurată ca o publicaţie de beletristică ce îşi propune să atragă nu doar tinerele talente pentru a le oferi o rampă de lansare, ci şi nume deja consacrate. Astfel, Chinezu a reuşit să strângă în jurul său şi al ***Gândului românesc*** o seamă de personalităţi ale vieţii literare

[3] M. Şerban, D. Poptămaş, Mihail Art. Mircea, ***Ion Chinezu – relief în posteritate***, Târgu-Mureş, Mediaprint, 1999, p. 9

[4] Doina Graur, ***Ion Chinezu personalitate exemplară***, în ***Ion Chinezu – relief în posteritate***, p. 23.

BDD-A19268 © 2003 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.82 (2026-11-18 09:07:45 UTC)

româneşti. I. Negoiţescu[5] ne oferă o întreagă listă a celor care, în cei aproape 8 ani de existenţă a revistei, şi-au adus contribuţia la impunerea ei definitivă şi irevocabilă; dintre eseişti amintim pe: D.D. Roşca, Tudor Vianu, Eugen Speranţia, M. Vulcănescu, Constantin Noica, Vasile Băncilă, Emil Cioran. Şi evident, Blaga, apropiat amic al lui Ion Chinezu, cu care va întreţine o vastă corespondenţă. Astfel, într-o scrisoare trimisă din Berna la 16 nov. 1937 el afirmă că: „*intenţionez să devin nu colaborator, ci stâlp permanent al revistei*."[6] La capitolul de istorie literară trebuie amintiţi: D. Popovici, Al. Dima, Ion Muşlea etc; ca prozatori: Ion Agârbiceanu, V. Papilian, Pavel Dan, Ion Vlasiu; iar la poezie: Ion Pilat, Mihai Beniuc, Emil Giurgiuca, Aurel Marin, Ştefan Baciu.

Recunoscându-i-se autoritatea, graţie inteligenţei, ambiţiei şi firii hotărâte, Ion Chinezu se va afla în permanenţă la conducerea revistei pe care a fondat-o. Iar ***Gând românesc*** a influenţat, vreme de aproape 8 ani, mişcarea literară transilvăneană.

Mai degrabă animator decât critic, mai degrabă „adunător" de talente decât risipitor al propriilor scrieri – dovadă evidentă este faptul că a lăsat în urmă un singur volum,[7] restul studiilor fiind răspândite în diferite reviste, publicaţii sau chiar rămase în manuscris – Ion Chinezu a ocupat un rol de seamă nu doar în evoluţia literară a colaboratorilor săi, ci şi în inimile acestora. G. Sbârcea îşi aminteşte că mult timp, el şi apropiaţii săi obişnuiau să se întâlnească pe o terasă din Cluj, doar pentru plăcerea de a-l asculta pe Ion Chinezu vorbind despre estetică şi istoria literaturii. „*Ochii îi sclipeau de inteligenţă lăuntrică şi înţelegere*" şi „*era de o blândeţe suavă, având cu toate acestea forţa de a-şi convinge auditorii*."[8]

Relaţia dintre Chinezu şi colaboratorii săi este foarte bine pusă în lumină de dedicaţiile pe care aceştia i le-au oferit odată cu rodul muncii lor. Biblioteca Judeţeană Mureş deţine un număr de 847 de cărţi care au aparţinut redactorului ***Gândului românesc*** şi care au putut fi achiziţionate graţie bunăvoinţei Petronelei Chinezu, soţia sa, la începutul anilor '80. Fondul a fost prelucrat şi introdus în circulaţie în anul 1984.

---

[5] I. Negoiţescu, ***Ion Chinezu şi Gând românesc***, în ***Tribuna***, an 11, nr. 3, 19 ian. 1967, p. 1-3.

[6] V. Fanache, ***„Gând românesc" şi epoca sa literară***…, p. 128.

[7] Este teza sa de doctorat ***Aspecte din literatura maghiară ardeleană*** (1919-1929), Cluj-Napoca, 1930.

[8] G. Sbârcea, ***Amintirea lui Ion Chinezu***, în ***Tribuna***, an. 11, nr. 3, 19 ian. 1967, p. 2.

BDD-A19268 © 2003 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.82 (2026-11-18 09:07:45 UTC)

Din numărul mare al cărţilor cu dedicaţii şi autografe către Ion Chinezu, am reţinut un număr de 45. Semnăturile aparţin unor personalităţi reprezentative pentru viaţa culturală românească şi pun în evidenţă nu doar importanţa ***Gândului românesc*** pentru evoluţia literaturii noastre, ci şi trăsăturile de caracter ale lui Ion Chinezu. De asemenea, tonul în care este formulat mesajul contribuie la mai buna înţelegere a relaţiilor personale dintre Chinezu şi scriitorii timpului său.

Astfel, pe un ton foarte amical i se adresează Emil Pop pe lucrarea sa intitulată ***Bătrâneţea şi moartea plantelor***:[9] „*Pentru Mela şi Ionică Chinezu cu veche dragoste autorul*". Nu se precizează data semnăturii şi nu cunoaştem nici împrejurările în care au fost scrise cuvintele de salut, dar tonul de adresare subliniază în mod clar prietenia dintre cei doi oameni de cultură. Este şi cazul lui Nicolae Creţu care-i dedică o lucrare „*Amicului Ion Chinezu în semn de sinceră prietenie*".[10] Nicolae Georgescu-Tistu, la rândul său, se adresează „*Prietenului Ion Chinezu cu multă dragoste şi vechi şi bune amintiri*"[11], în vreme ce traducătorul unui volum de versuri eminesciene, P. Grimm, îi dedică lucrarea sa aceluiaşi „*Cu toată prietenia*."[12]

În biblioteca lui Ion Chinezu se aflau nu mai puţin de trei cărţi cu mesaje din partea lui M.D. Ioanid – două exemplare din ***Meandre***[13] şi ***Desmeticire***.[14] Toate sunt adresate „*Dlui Ion Chinezu cu preţuire şi omagii*" sau „*cu preţuire şi simpatie*", ceea ce dovedeşte că legătura de amiciţie şi apreciere reciprocă nu s-a modificat, deşi există o perioadă de trei ani între momentele în care i-au fost oferite cărţile. „*Cu prietenie*" i se adresează „*Dlui prof. Ion Chinezu*" şi Ioan

---

[9] Emil Pop, ***Bătrâneţea şi moartea plantelor*** : lecţie inaugurală ţinută în ziua de 27 oct. 1939, la Universitatea din Cluj, Cluj, Tipografia „Cartea românească", 1940, 23 p. Nu se menţionează data semnării. Cota D 39536.

[10] Nicolae Creţu, ***Tolstoi als Pädagoge*** : Kurze darstellung Seiner Pädagogischen Ansichten, Craiova, „Ramuri" Verlag, 24 p. Nu se menţionează data semnăturii. Cota D 39557.

[11] ***Émile Picot et ses Travaux Relatifs aux Roumains*** : Extrait des Mélanges de l'École Roumaine en France, 1925, Ire partie, Paris, Gamber Éditeur, s.a., 284 p. Data semnăturii 26 iulie 1926, la Fountenay-aux-Roses. Cota D 39475.

[12] M. Eminescu, ***Poems*** / Traducere de P. Grimm, Cluj, Tipografia „Cartea Românească", 1938, 55 p. Nu se menţionează data semnăturii. Cota D 39570.

[13] M.D. Ioanid, ***Meandre***, Craiova, s.n., 1938, 60 p. Data semnăturii 3. VII 1938, respectiv 18. VI 1938. Cota D 39559.

[14] M.D. Ioanid, ***Desmeticire*** : nuvele, s.l., Editura „Universala" Alcalay &Co., s.a., 255 p. Data semnăturii sept. 1935. Cota 39515.

BDD-A19268 © 2003 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.82 (2026-11-18 09:07:45 UTC)

Lupaş[15], reputatul istoric, în vreme ce Basil Munteanu trimite de la Paris o lucrare a sa cu mesajul „*Lui Ion Chinezu cu sinceră dragoste de prieten şi adâncă preţuire.*”[16] Munteanu este un prieten foarte apropiat al lui Ion Chinezu. V. Fanache ne oferă în acest sens trei scrisori[17] redactate la Paris pe un ton mai mult decât amical. Chiar hazliu pe alocuri.[18]

Numeroase mesaje sunt adresate cărturarului Ion Chinezu „*marelui animator, scriitorului valoros şi Profesorului. Cu preţuirea şi afecţiunea lui Vlaicu Bârna*”[19] sau „*îndreptătorului de credinţă al nouei literaturi româneşti ardelene.*” Omagiul lui Grigore Bugarin este transmis pe paginile ***Ameazului liniştit*** în aprilie 1939.[20] La rândul său Traian Herseni, marele sociolog şi etnograf român, i se adresa lui Ion Chinezu „*cu multă simpatie pentru om şi deosebită preţuire pentru criticul şi istoricul literar*”.[21] „*Valorosului confrate şi eminentului critic literar, Spiritului de înaltă conştiinţă naturală toată preţuirea…*” sunt cuvintele prin care Gabriel Drăgan subliniază valoarea şi locul lui Ion Chinezu în cultura românească.[22] Activitatea sa cărturărească este preţuită şi de Stelian Constantin, care se adresează „*Profesorului emerit şi distinsului literat.*”[23] „*Distinsului coleg Ion Chinezu cu distinsă stimă şi*

---

[15] Ioan Lupaş, ***Probleme şcolare*** : critici şi sugestii, Bucureşti, Editura „Cugetarea”, s.a., 272 p. Nu se menţionează data semnăturii. Cota 39470.

[16] B. Munteanu, ***Le problème du retour à la nature dans les premiers ouvrages de Senancour*** : Extrait de „Mélanges de L’École Roumanie en France” (1923 et 1924), Paris – Bucarest, s.n., 1924, 119 p. Data semnăturii Paris, 23 august, 1924. Cota D 39568.

[17] V. Fanache, ***„Gând românesc” şi epoca sa literară***…, p. 159-162.

[18] Scrisoarea din 5 dec. 1933 are ca formulă de adresare „*Mă Ionică, ‘oţule…*”

[19] Vlaicu Bârna, ***Turnuri***, Bucureşti, Fundaţia Regală pentru Literatură şi Artă, 1945, 149 p. Nu se menţionează data semnăturii. Cota D 39540.

[20] Grigore Bugarin, ***Ameaz liniştit***, Lugoj, Editura „Autorului”, 1939, 36 p. Paginile nu sunt numerotate. Data semnăturii 1939. IV. 5. Cota D 39560.

[21] Traian Herseni, ***Teoria monografiei sociologice***, Bucureşti, Editura Institutului Naţional Român, 1934, 166 p. Data semnăturii 19. VI. [19]34.

[22] Gabriel Drăgan, ***Forţele naţionalismului creator*** : factorii de evoluţie şi evenimentele determinante, Bucureşti, Editura „Cugetarea”, s.a., 288 p. Data semnăturii 17 feb. 1937. Cota D 39517.

[23] Constantin Stelian, ***Mireasa lumii*** : versuri, Bucureşti, Tiparul Universitar, 1941, 90 p. Nu se menţionează data semnăturii. Cota D 39535.

BDD-A19268 © 2003 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.82 (2026-11-18 09:07:45 UTC)

omagiu"[24] i se adresează şi Nicolae Comşa într-un mesaj semnat în iunie 1946, ceea ce dovedeşte faptul că, deşi a fost absorbit de noile însărcinări pe plan politico-diplomatic, Ion Chinezu nu s-a retras din viaţa literară. Este cunoscut faptul că, după 1940 el se dedică traducerilor din literatura maghiară din România, precum şi din clasicii ungari.

O parte însemnată din mesajele de pe cărţi subliniază rolul ***Gândului românesc*** şi al fondatorului ei în reorientarea literaturii româneşti din Transilvania interbelică. Ion Ilea pune în lumină acest aspect, el adresându-se „*Dlui prof. Ion Chinezu în jurul căruia s'ar putea grupa tot tineretul ardelean pentru scris. Pentru tot ce a dat şi ce n-a dat. Toată dragostea.*"[25] De subliniat faptul că mesajul este transmis în august 1926, la puţin timp după stabilirea lui Ion Chinezu la Cluj şi cu mulţi ani înainte de fondarea ***Gândului românesc***. Să fi văzut oare în tânărul profesor viitorul animator al culturii transilvane?

Aurel Marin, apropiat colaborator şi prieten, de la care se păstrează şi patru scrisori[26] şi a cărui carieră îi este tributară lui Ion Chinezu, îi dedică acestuia volumul ***Intrarea în pădure,***[27] „*scriitorului distins şi apreciatului animator al vieţii culturale ardelene*" sau, un an mai târziu „*cărturarului distins, literatului preţuit.*"[28] Ion Molea îi închină la rândul său cartea „*direct. Revistei Gând românesc…în semn de admiraţie, amiciţie şi recunoştinţă*"[29], iar Titu Onişor, în 1933 are numai cuvinte de laudă pentru „*inimosul director al Gândului românesc.*"[30]

---

[24] Nicolae Comşa, ***Revista politică şi literară*** : Istorie şi program. Ideologie şi luptă politică. Importanţă literară, Blaj, Tipografia Seminarului Blaj, s.a., 38 p. Data semnăturii 20 / VI [1]946. Cota D 39566.

[25] Ion Ilea, ***Gloata***, Bucureşti, Editura Şantier, s.a., 60 p. Data semnăturii Cluj, 10 aug. 1926. Cota D 39510.

[26] V. Fanache, ***„Gând românesc" şi epoca sa literară***…, p. 154-158.

[27] Aurel Marin, ***Intrarea în pădure***, Cernăuţi, Iconar, 1936, 32 p. Data semnăturii 1936 Braşov Dec. Cota D 39472.

[28] Aurel Marin, ***Versuri***, Ţara Bârsei, Institutul de Arte Grafice „Unirea", 1937, 63 p. Data semnăturii Braşov 24 XI 1937.

[29] Ion Molea, ***Funigei***, s.l., Editura Ramuri, 1935, 113 p. Data semnăturii Buc. 24 XI 1935. Cota D 39539.

[30] Titu Onişor, ***Problema guvernului legiferator*** : câteva din aspectele ei, Cluj, Institutul de Arte Grafice „Ardealul", 1933, 119 p. Data semnăturii 14 / XI 1933. Cota D39534.

BDD-A19268 © 2003 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.82 (2026-11-18 09:07:45 UTC)

Omagiu „*Domnului Ion Chinezu, pentru dârzania frumosului său Gând românesc şi pentru peana sa*.”[31], semnează Şt. Baciu, Vintilă Horia şi Ovid Caledoniu pe foaia de titlu a unei antologii de poezie românească. Nu în ultimul rând, revista este apreciată ca fiind „…*focarul de cultură al Ardealului românesc*…” de către Mihail Demetrescu,[32] la 1946, la 6 ani deci de la dispariţia revistei, ceea ce dovedeşte impactul pe care publicaţia l-a avut asupra oamenilor de cultură.

Pentru întreaga sa activitate literară, Ion Chinezu primeşte omagiul lui Lucian Surlaşiu „*emeritului cercetător al literaturii ardelene izvor nesecat de simţire românească*…”[33] „*Omagiu pentru frumoasa Dsale activitate literară*…” îi adresează şi George Todoran,[34] în vreme ce Ion Şiugariu ţine să-i mulţumească „…*pentru scrisul său cald şi pentru talentul în care cred*…”[35]

Toate aceste mesaje adresate prietenului, omului, cărturarului, animatorului culturii româneşti, reuşesc să completeze portretul unui intelectual care, prin munca şi dăruirea sa, a reuşit să impună o nouă direcţie în evoluţia literaturii româneşti, sau măcar o redresare a acesteia. Că a fost un „şef de şcoală”, că sub îndrumarea sa a avut loc o mişcare literară, reiese şi din mesajul pe care Ionel Neamtzu îl transmite pe paginile romanului său ***Atenţie mărită***: „*Dlui Ion Chinezu în amintirea timpului vechi când exista o mişcare literară în Ardeal*.”[36] Deşi retras mult prea repede din „linia întâi”, el a continuat să lucreze izolat, iar roadele învăţăturii sale pot fi recunoscute în creaţia celor pe care i-a îndrăgit şi sfătuit.

„*Prin simpatia sa pentru viaţă şi oameni, prin felul lui cald de a fi, prin zâmbetul de încurajare pe care a ştiut să-l dăruiască tuturor, el a luat parte la suferinţele altora. A fost omul care se îmbogăţeşte sufleteşte fără încetare şi care caută*

---

[31] ***13 Poeţi, 13 Poezii de dragoste***, Bucureşti, Editura Librăriei Pavel Suru, 1937, 63 p. Data semnăturii Bucureşti Dec. 1937. Cota D 39564.

[32] M. C. Demetrescu, ***Sociologia financiară şi finanţele evului mediu*** : Extras din Analele Economice şi Statistice Nr. 4-6 Aprilie-Iunie 1946, Bucureşti, Tipografia Federaţiei Naţionale Coop. De Librărie Editură şi Arte Grafice, 1946, 33 p. Data semnăturii 17 Oct 1946. Cota D 39561.

[33] L. Surlaşiu, ***„Poemul neamului” de Sabin V. Drăgoi*** : analiză critică, Timişoara, Cetate, Librăria „P. Petroviciu”, s.a., 27 p. Data semnăturii Cluj 20 – I [1]940. Cota D 39579.

[34] G. Todoran, ***Rod peste mâine*** : poeme, Mediaş, Lanuri, 1938, 80 p. Data semnăturii 4. Iun. 1938. Cota D 39563.

[35] I. Şiugariu, ***Trecere prin alba poartă***, Bucureşti, Editura Librăriei „P. Suru”, 1938, 79 p. Data semnăturii Bucureşti 23. III [1]938.

[36] Ionel Neamtzu, ***Atenţie mărită*** : roman, Bucureşti, Editura „Presa”, s.a., 114 p. Nu se menţionează data semnăturii. Cota D 39571.

BDD-A19268 © 2003 Biblioteca Judeţeană Mureş
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.82 (2026-11-18 09:07:45 UTC)

să se întreacă pe sine spre a putea fi călăuza altora, un virtuos al cunoaşterii şi al expresiei. Atât cât sânt, o datorez, în parte şi lui Ion Chinezu."[37]

Ion Chinezu and His Review Gând Românesc – Seen Through the Dedications Preserved at Mureş County Library

Abstract

Ion Chinezu is today known as one of the most complex characters of our literature. He was, in the same time, critic, literary historian, translator, a guide for young writers and review fonder.

He was born at Sântana de Mureş in 1894 and being too fragile for physical work, his parents decided to let him learn. He will learn at the University of Budapesta, then at the University of Bucharest and will finish his studies at Cluj-Napoca. He will lay the foundations of the most important literary publication from Transylvania ***Gând Românesc*** and will co-ordinate its activity during its existence (1933-1940).

His intention was to promote the young writers; that is why he was considered to be a support for them and it is him that they owe their careers.

Chinezu's personal library is today part of Mureş County Library's collections. There are 847 books offered by his widow wife Petronela at the beginning of the 80's. We chose 45 of them because of the special dedications they have.

It is well-known that the relation between Chinezu and his fellow labourers was not only a professional one. There were some famous friendly relationships, emphasized by the dedications we could find.

We could divide them into many types; friendly dedications, such as those offered by E. Popa, N. Creţu, N. Georgescu-Tistu, M.D. Ioanid, I. Lupaş. Many of them are dedicated to Chinezu-the scholar; V. Bârna, G. Bugarin, T. Herseni, G. Drăgan and many others appreciated Ion Chinezu as being a „*distinguished writer*" or „*enterteiner of Transylvanian cultural life*".

[37] G. Sbârcea, ***Amintirea*** …, p. 2.

BDD-A19268 © 2003 Biblioteca Județeană Mureș
Provided by Diacronia.ro for IP 18.97.14.82 (2026-11-18 09:07:45 UTC)